

ho feien per a l'ofici del matí, per a les sardanes del mig dia, el concert de tarda i el ball de nit. Ara procurem haver d'actuar només al vespre. A l'estiu, quan toquem cada dia, no tenim cap necessitat de començar a tocar de bon matí».

Cartell de l'orquestra Maravella en els seus anys gloriosos, quan se'ls considerava ambaixadors de la música catalana per Europa.

A començaments dels anys seixanta la televisió no estava establerta en totes les llars, però se'n parlava molt. Eren els anys de *Reina por un dia*, *Galas del Sábado* i dels Festivals del Mediterrani, en què la Maravella disfrutava del títol d'orquestra del festival. En

la primera edició va guanyar Claudi Vila, «que per cantar bé necessitava fumar-se un caliqueny». Després va guanyar Nana Moskouri amb «Agapi mou», però el festival més sonat va ser el de l'any en què va guanyar una cançó catalana, *Se'n va anar*: «La cançó era del mestre Borrell i se'n van fer dues versions. Una la va cantar la Salomé amb la Maravella i l'altra en Raimon amb un conjunt. Quan Raimon va començar a cantar ens espantava tots. No hi havia manera que poguéssim entendre el seu cant. Al Festival del Mediterrani s'hi presentava tothom que volia cantar, fins i tot la Mari Santpere, que sempre ha sabut fer riure, però mai no ha estat una bona cantant» —explica Avel·lí Campsolinas.

L'estrella dels anys esplendorosos de la Maravella era el cantant Jack Carmelo, natural de Llambilles, que ha estat 27 anys amb l'orquestra, partits en dues èpoques. Carmelo va abandonar esporàdicament la formació orquestral catalana per fer una estada de cinc

DEL SEU NEGOCI

EMISSORA MÒBIL

TELEMOBILE

C/ Creu, 47

☎ (972) 20 07 06 / 22 19 08

17002 GIRONA